

Xavian Calliope

Kalliope můžete znát ze starých řeckých mýtů jako jednu z devatera múz, tu, která byla obdarována nejnádhernejším hlasem a dbala o epické básnictví. Byla také mimo jiné matkou Orfea, tedy největšího pěvce antiky. Poskládáme-li tato vodítka, nemůže nám nevyjít, že Calliope - podle původního latinského zápisu - je novým modelem nejvyšší řady Epica české manufaktury Xavian.

Roberto Barletta svou vášeň pro antiku promítá i do názvů svých produktů a celých produktových řad a ty se pak pomalu doplňují a skládají v celistvý obraz, posledním střípkem jest právě sloupek Calliope, momentálně nejvýše postavená reprosoustava v hierarchii "nové generace" produktů, jejichž základním stavebním kamenem (dá-li se to tak říct) je masivní dřevo.

Calliope na první pohled působí vlastně až nečekaně kompaktním dojmem, opticky jim "na váze" navíc ještě maličko přidává robustní kamenný podstavec (buď z černé žuly nebo krémového italského travertinu - to dle volby zákazníka), sloužící jako stabilizační prvek a také zmírňující přenos vibrací z a do podlahy.

V Xavianu říkají, že vývoj tohoto sloupku zabral nakonec zhruba 18 měsíců, neb začal společně s projektem Orfeo, kterážto regálovka je na světě ale už nějakou tu dobu. Cílem pak mělo být nabídnout to nejlepší co v současnosti Xavian umí při zachování kompaktního půdorysu, díky čemuž se Calliope snadno integrují i do běžného obývacího pokoje. Ostatně i přes použití kamene a masivního ořechu (či javoru s ořechovými "proklady" v případě krásného provedení marina) s tloušťkou stěn 23 mm zůstává hmotnost na rozumných 49 kg a rozměry na skladných 105 x 23,6 x 28,2 cm (v x š x h).

Uzavřená ozvučnice s nádherně hladkým povrchem působí jako vskutku luxusní nábytek (zejména v onom marina provedení) na oko i na dotek - ač vždy Xavian platil za firmu s velmi zdatnými truhláři a řemeslníky, dnes se s jejich dřevěnými díly, vypiplanými ručně a s evidentní láskou může málokdo poměřovat. Přední stěna je osazena čtveřicí aktivních reproduktorů, za zadní stěny pak téměř přetéká dvojice pasivních zářičů.

Všechny reproduktory pochází z katalogu značky AudioBarletta, kterou - jak už název snadno napoví - založil Roberto Barletta z pocitu toho, že jen tak lze přizpůsobit měniče dokonale vizi výsledné reprosoustavy bez nutnosti činit obráceně, což je při konstrukci s použitím katalogových reproduktorů nevyhnutelné.

Nejvyšší pásmo obhospodařuje měkká ručně impregnovaná kopulka, identická jako v modelu Orfeo. Její cívka z poměděného plochého hliníkového drátu má šířku 29 mm a přední šasi je modelováno pro optimální disperzi vysokých kmitočtů. Zajímavostí je poměrně velká vlastní pracovní komora s velmi složitým labiryntem, v němž rychle a účinně ubývají frekvence vyzařované vysokotónovým měničem směrem dozadu. To spolu s měděnými kroužky v pohonném ústrojí přispívá k lineárnější a hladší odezvě.

Středotónový reproduktor je pýchou značky AudioBarletta, je to jeden z nemnoha čistokrevných měničů určených jen pro střední tóny a má průměr membrány 17,5 cm. Membrána je z papíru, pečlivě impregnovaná a ve středu osazená polymerovým fázovým nástavcem. V pohonném ústrojí je cívka opět navinutá poměděným plochým hliníkovým drátem, magnetické pole vytváří neodymové magnety a linearitě napomáhají masivní měděné zkratovací kroužky. Xavian se chlubí tím, že měnič má opravdu velmi vysokou citlivost a bytelný litý koš, zajímavostí je i téměř neviditelný závěs.

Dva basové reproduktory mají rovněž průměr membrán 17,5 cm, jako u středotónového kolegy i zde je materiálem papír s důslednou impregnací. Cívka o průměru 5 cm, dvojitá vlnka závěsu spolu s velice silnými magnety zajišťuje velký výkmit membrán.

Při pohledu zezadu jistě zaujme zejména spodní polovina ozvučnice, které vévodí dvojice mohutných reproduktorů, zasahujících rámečky až na hrany ozvučnice. Opravdu mohutné závěsy umožňují dlouhý pohyb papírových membrán. V mohutné prohlubni tu pak dlí krom krásně zpracované destičky s náležitostmi jako je jméno a sériové číslo i čtveřice bytelných zlacených reproterminálů Xavian, díky nimž máte možnost využít bi-wiringového či bi-ampingového zapojení.

Výhybka je zčásti zapojena sériově a z části paralelně, používá topologii FaseZero, která - jak je patrné z názvu - minimalizuje nevyhnutelné fázové zkreslení signálu procházejícího výhybkou. Osazena je zejména prémiovými komponenty Mundorf, ať už jde o odpory nebo olejové kondenzátory a dělí práci měničům na 350 a 3 500 Hz.

Neskromně jsou nastaveny psané technické parametry - v tolerančním pásmu -3 dB nabízí Calliope rozsah 33 - 30 000 Hz, impedance je 4 ohm a citlivost 90 dB (2,83 V / m), doporučený výkon zesilovače je "alespoň 50 Wattů".

Xavian Calliope jsme poslouchali v dedikované místnosti přímo v hostivickém sídle firmy a to na několika sestavách - první byl set Luxman C-900u / M-900u, živěný přehrávačem Norma Revo DS-1,

tento zdroj signálu pak hrál také s Norma Revo IPA-140, filtraci proudu měl na starosti filtr Tsakiridis Super Athina. Propojovací a reproduktorové kabely pocházely přímo z katalogu Xavian.

V Xavian umístili do rozumně velkých ozvučnic Calliope až nebývale velkou plochu membrán, věnovaných výhradně vyzařování basů, není se tak co divit, že reprosoustavy umí dobře vystihnout i nehlubší polohy Hadenova nádherného kontrbasu ve "Stairway to the stars" ("When the heart dances" | 2008 | Naim Audio | naimcd112). Už od hodně tichých poslechovéch úrovní cítíte impuls a nenucenou samozřejmost, s níž Calliope umí předat do prostoru přirozeným způsobem brouknutí kontrbasu. Hutnost a váha je pocitově rozhodně větší, než byste na první dojem z ohledem na proporce ozvučnic odhadovali. Basové spektrum je velmi klidné, uvolněné, díky pasivním membránám ale působí velice dobře konturované, proporcčně uvěřitelné a hlavně už v nejspodnějších krásně rozmanitých tónech slyšíte takový ten velmi dospělý, opravdu, opravdu high-endový charakter.

Dedikovaný středotónový měnič je zjevně velice pečlivě naladěný a odvádí vysloveně vynikající práci, rozhodně i díky tomu, že pokrývá poměrně hodně široké pásmo, v němž se odehrává valná část hudebního dění. Výjimečně dobrá nám připadala hlavně suverénnost, samozřejmost a nemechaničnost přednesu hlasů - třeba ten patřící Dianě Krall ve "Walk on by" z "Quiet Nights" (2009 | Verve | 0602517981256) prostě s lehkostí proplouval po povrchu hudby, byl už velice blízký a konkrétní, přitom ale komplexně načrtnutý, čistý a jasný, pocitově nesvázaný překážkami, volně existující v prostoru mezi reprosoustavami, vystihující křehkou intimitu zpěvaččina podání. Onen dojem nelze popsat jinak než jako "živý vokál", otevřenost a snadnost, s níž hlas zní je návykově příjemná.

O dýchnutí jemněji a klidněji laděné výšky vám umožňují hrát v libovolné poslechové úrovni bez agresivity nebo nepříjemnosti, jak ukázal činel a vibrafon v "La Ronde Suite" z alba "Django" od The Modern Jazz Quartet (2006 | Prestige | 0025218811026). Přirozený, nezdůrazňovaný objem obou nástrojů byl příjemný, i zde byla uvolněnost a nadhled, které nechávaly zaznít úder činelu se svižným nástupem a pozvolným, dlouhým dozněním, které se přirozeně rozpouštělo do pozadí. Jak činel, tak vibrafon také nebyly jen znělými body, ale bylo možné vnímat hmotu jejich těla a u činelu pak snadno i celkovou strukturu. Vibrafon pak měl i onu znělou kulatou "skleněnost", která ale ani při hlasitém hraní nebyla nepříjemně příkrá.

Orchestr České filharmonie, řízený Václavem Neumannem v Mahlerově "5. symfonii" (1994 | Octavia Records | OVCL-00258) byl opět proporcčně až nečekaně velký, zaplňující vlastně celý poslechový prostor a s ohledem na litry ozvučnice "plnoformátovější", než jsme čekali. Calliope tu nejsou od toho,

aby vás ohromily fyzickým tlakem, ale jinak už rozměry a dynamiku velkého orchestru umí naznačit velmi solidně, prostě cítíte, že hraje velké těleso ve velkém prostoru. Makrodynamikou pak umí se správnou elektronikou (konkrétně v našem případě Normou...) udělat velký dojem, nepůsobí, že by bylo komplikované je rozehrát a je to již opravdu dospělá reprodukce, kdy ani dynamická špička není ochuzena a kde ani tam neschází pocit nadhledu a organizace.

Xavian Calliope dokázaly zkrotit i divokou živelnost Oldfieldova šílenství "Amarok" (1990 | Virgin | 0777 7 86941 2 0), kdy mnohdy a mnohde až neposlouchatelně chaotickou skrumáž tónů a efektů udržely čitelnou. Byl cítit i ten spodní, hutný, mohutný bas, ostré kytarové výbuchy byly šokující a energické jak se sluší a patří a s klidem ustály i opravdu až nepříjemně vysokou hlasitost, aniž by se nějak vytratila jejich jistota. Calliope nechávají nahrávku znít s lehkostí a samozřejmostí, třeba u dupání a tleskání nedlouho po začátku nahrávky bylo slyšet i echo prostoru, v němž se nahrávalo a ačkoliv nestaví maličké detaily efektně na zřetel, jsou tam a dávají výtečný pocit komplexnosti při poslechu.

Výtečně také vykreslí Calliope prostor nahrávek, ač za to rozhodně může i jejich ustavení velmi daleko od zadních i bočních zdí, od sebe i od posluchače, navíc v akusticky ošetřeném prostoru. Nástroje v "Trapeze" Marka Ishama ("Blue sun" | SONY Music | 074646722725) byly skvěle proporčně trefené, scéna velice široká, v pravolevém směru zasahující až za hranice ozvučnic. Byl tu i velmi zřetelný pocit prostoru předozadního, hudba se prostě odehrává nikoliv v ploše, ale již ve třech dimenzích, jak to má u dobré nahrávky být; že nástroje jsou pevně usazené a přehlednost a čistota umožňují soustředit se na libovolnou linku, to je v této třídě tak trochu samozřejmost a Calliope to svým samozřejmým podáním jen dokazuje.

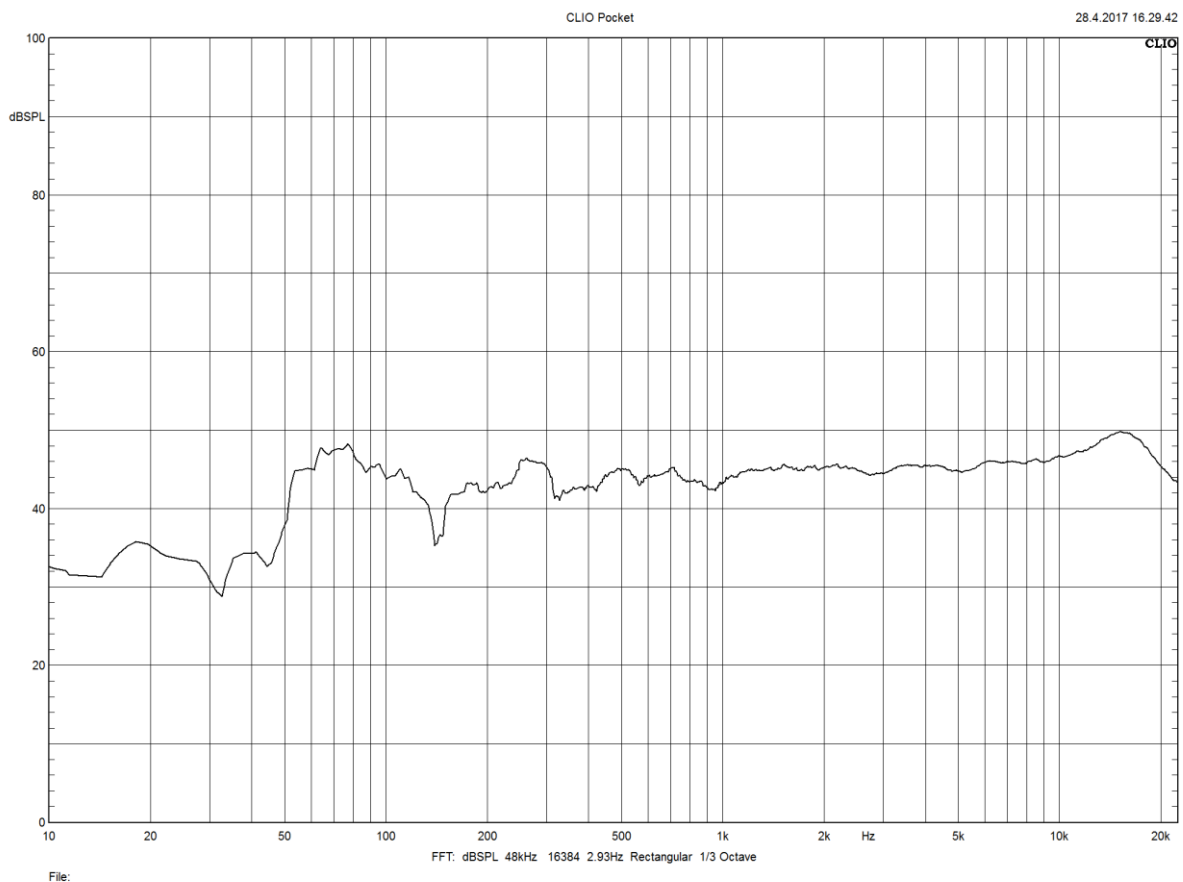
Bez stresu a s nadhledem odehrály Calliope i rockovou desku "Amused to death" Rogera Waterse (1992 | Columbia | 468761 2). V titulní skladbě bylo příjemné moci se ponořit do jemného úvodu, moci zaslechnout všechny ty drobné zvuky a proplovat skladbou přes její gradaci, způsobující husí kůži na rukách, až do finálního "rozhrěšení". Hudba se na vás nehrne, Calliope ji dávkuje s přehledem a klidem, organizovaně a pohodově, přesto tu nechybí ona rocková mohutnost a záběr.

Poslouchat hudbu s Xavian Calliope - a přiznáváme, že k tomuto obratu jistě přispívá i provedení Marina - bylo jako plout na plachtenci po klidném Středozemním moři za slunného dne. Je to zážitek intimní, je jen váš, ale cítíte, že souzníte s celkem, který vás obklopuje, ale nenaléhá, který je tam pro vás a který má všechno, co v tu chvíli chcete mít. Calliope jsou nádherné reprosoustavy - svým provedením s láskou k detailu i přírodnímu původu materiálů, svou komplexností, která nakonec ústí v

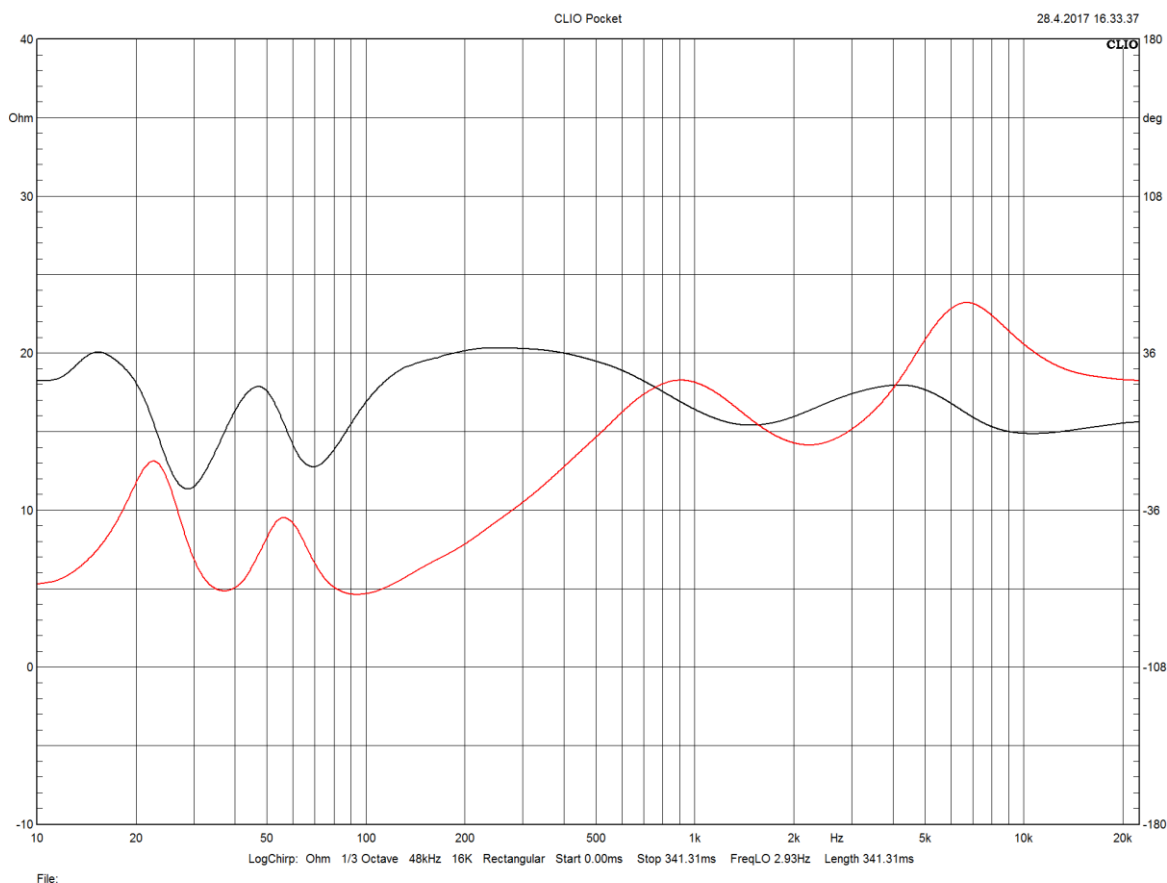
absolutní jednoduchost a lehkost poslechu i tím, jak výjimečně příjemně zahrají cokoliv jim zrovna chcete pustit. Dejte jim adekvátní řetězec elektroniky a můžete i v běžném obývacím pokoji díky skladným proporcím zažít souznění s hudbou, lhostejno zda půjde o tvrdou elektroniku, komorní jazz, dravý rock nebo cukrkandlovou popovou jízdu. Calliope jsou tolerantní, univerzální a přesto už velice dospělé a Xavian prokazuje, že umí nejen cenově výhodné modely základní a střední třídy, ale i čistokrevný, dospělý high-end a že ani tam se rozhodně neztratí...

MĚŘENÍ - FREKVENČNÍ ODEZVA + IMPEDANCE

Měření frekvenční charakteristiky probíhalo ze vzdálenosti 1 m v ose mezi tweeterem a středotónovým měničem a to v uzavřeném semireverberantním prostoru s podlahovou plochou cca 50 metrů čtverečních, standardním zatlumením (koberce, velké plochy sedaček, mnoho nábytku...) a několika kusy akustických prvků Xavian Paraphone. Měření lze pokládat za 100% věrohodné v pásmu 200 Hz a výše, v pásmu 10 - 200 Hz je vidět vliv akustiky místnosti. Měřeno bylo pomocí software Clio Pocket a kalibrovaného mikrofону, reprosoustavy byly umístěny na koberci a co nejdále od stěn to bylo možné.

Frekvenční odezva ukazuje na mód místnosti na úrovni 150 Hz (a na další drobné záchvěvy na násobcích této frekvence), jinak je ale odezva od 50 Hz do 10 000 Hz v podstatě ideální, zejména od 250 Hz výše je opravdu výjimečně plochá a klidná. Lehce živější výšky v reálu nevnímáte, nástup na slibovaných 33 Hz je spíše -5 dB, ale bez problémů.

Impedanční křivka (červená) ukazuje na celkově nezáladné chování, v basech je sice cítit pokles na 4 ohmy, ale bez prudkých propadů, lze zde vystopovat i slibovaných 33 Hz v sedle mezi vrcholy v basové části. Nad 100 Hz pak křivka velmi prudce stoupá až na 15 - 23 Ohm, čímž se reprosoustavy stávají nenáročními a bezpečnými partnery pro zesilovače. Elektrická fáze (černá) pak nevybočuje ani na chvíli z hranic spořádanosti a v žádné chvíli tak v kombinaci s impedancí neklade výraznější nároky na stabilitu a proudové schopnosti zesilovače.

VHODNÁ MÍSTNOST

MALÁ [< 20m²] [+/-] | STŘEDNÍ [> 20m² / < 40m²] [✓] | VELKÁ (> 40m²) [✓]

Kč 250 000,- - provedení masivní ořech + žula

Kč 287 500,- - provedení "Marina" (masivní javor a ořech) + travertin

KLADY

- + nádherné povrchové provedení Marina
- + velké proporce a výtečná dynamika ze smysluplných rozměrů
- + kultivovaný, dospělý zvuk
- + v každém okamžiku je cítit nenucenost
- + neměnná čitelnost a detailnost od tichých úrovní až po opravdu hlasité

ZÁPORY

- těžké v dané ceně něco vytýkat, pokud vám charakterem vyhovují

PRODÁVÁ: Xavian | www.xavian.cz

pro e-magazín Hi-Fi Voice / www.hifi-voice.com / napsal Daniel Březina